

[Margrete Auken]

Til sidst vil jeg sige til ministeren, at det er fuldstændig rigtigt, det står også i fremsættel-sestalen – det var dér, jeg opdagede det, og så for jeg over og fandt paragraffen – men det kun-ne også være et spørgsmål til Folketingets Præ-sidium ved lejlighed, om det ikke skal stå i en lovs tekst, hvis en anden lov ændres ved samme lejlighed. Jeg vil egentlig spørge ministeren, hvad der var grunden til, at vi udsatte det to gange under henvisning til, at vi skulle have re-videret dyreforsøgsloven sammen med dyre-værnsloven, når den eneste ændring, der så er kommet, er, at man har fjernet revisionsbestem-melsen. Der er altså et eller andet, som ikke hænger sammen.

Jeg synes, ministeren skal sige undskyld for, at det ikke stod tydeligt i lovforslaget og i den lov, det drejede sig om, og at ministeren så skal svare os på, hvorfor den er blevet udsat to gan-ge, når ministeren alligevel ikke havde noget at komme med. Hvordan hang det sammen med dyreværnsloven? Det fremgår ikke af det, vi har set her.

Og så er jeg da ked af, at jeg stadig væk ikke har fået at vide, hvad der skete i sommer i EF, da man skulle behandle forslaget til forord-ning. Hvordan går det til, at Danmark ikke støt-ter forslaget om at forbedre forholdene for grise ved disse mindstekrav? Hvorfor lægger man sig i den anden ende? Jeg er meget ked af, at jeg ikke har fået svar på det, for det kunne jo opkla-re nogle ting.

Det er bl.a. derfor, at ministeren ikke bør und-re sig over, at vores tillid til, at ministeren kan klare det her, uden at vi har forskellige dynamis-ke organisationer og Folketinget i gang med sagen, er så begrænset, som den er. Jeg kan ikke se, hvem der skal tage initiativet, hvis vi ikke har Dyreværnsrådet til at gøre det. Jeg kan ikke se, at der er nogen store forfatningsmæssige problemer med det; jeg tror heller ikke, at mini-steren kan, når det kommer til stykket. Grun-den er, at landbruget ikke er interesseret i det dér Dyreværnsråd, og så stabler man altså nog-le argumenter op til lejligheden.

Til sidst et lille gisp over for Socialdemokra-terne, som jo næsten er gået, men i det omfang de er her. Jeg kunne ikke rigtig høre, om man mente det dér med halekuperingerne eller man ikke mente det. Jeg troede jo, da jeg svarede, at vi havde et klart flertal for at få stoppet haleku-peringerne i overensstemmelse med den euro-

pæiske konvention, og jeg går ud fra, at det er tilfældet, og at Socialdemokraterne står fast på den indstilling, som de havde under første run-de.

Knud Lind (FP):

Jeg glemte vist i første indlæg, fordi der var så mange ting, der skulle siges, at takke fru Margrete Auken for hendes bidrag i form af lovforslaget her. Der er mange gode ting og spændende ting i.

Men nu da fru Margrete Auken nævnedet med, at man havde de rituelle slagtninger med i SF's forslag, hvor man ønsker en bedøvelse, så vil jeg sige, at både sådan, som de er i justitsmi-nisterens forslag, og sådan som det har kørt hidtil, er de rituelle slagtninger i den nuværen-de form dyremishandling. Det er ikke et spørgsmål om, hvem der foretager dem, fru Margrete Auken. Det er heller ikke et spørgs-mål om, om det er til fordel for nogle udlændin-ge: muslimer eller jøder. Det er selve den dyre-mishandling, der finder sted.

Jeg ved ikke, om de øvrige medlemmer af Tinget ved, hvad de taler om, når det gælder rituelle slagtninger, også kaldet schächtning, så jeg vil give en beskrivelse fra en person, som har oplevet det, og som stadig væk har mareridt af at have set det, der er foregået, idet den på-gældende befandt sig i slagtehallen i Købbyen under en sådan slagtedag.

Der sker jo reelt det, at koen bliver trukket ind og bliver presset ind imellem store lodrette plader, og det er ligefrem, så koens øjne står ud af hovedet på den af skræk, idet den selvfølge-lik kan lugte blodet fra de tidligere slagtede dyr. Den bliver med vold og magt smækket ind imellem disse to plader, og når den er kommet derind, så klapper de sammen, og man kaster koen om på ryggen, hvorefter halsen skæres over og blodet fosser ud, indtil dyret afgår ved døden. Det er det, der sker. Det kan godt være, at nogle påstår, det er en hurtig død, men jeg er formentlig den eneste herinde, der har foreta-get slagtninger, og jeg er i stand til at sige, at det ikke er nogen hurtig død i forhold til almindelig nedskydning af kreaturer.

Det undrer mig, at Det Radikale Venstre, som ellers plejer at være så humanistisk osv., at der næsten ingen er – udlændinge osv. – uden at de alle sammen skal have det godt, når det så kommer til det, der drejer sig om dyrene her,